

Ubrizgavanje tekućine u vertikalni kanal

Petra Brčić

10.07.2018.

1 Uvod

Ovaj rad je završni projekt za kolegij Znanstveno računanje 2. Cilj je implementirati neku od naučenih metoda i primijeniti ju za računanje rubnog problema ubrizgavanja tekućine u vertikalni kanal.

2 Problem

Promatramo problem ubrizgavanja tekućine u jednu stranu dugog verikalnog kanala. Jednadžbe koje opisuju ovaj problem su Navier-Stokes i jednadžbe provođenja koje se mogu reducirati i dobivamo sljedeći sustav

$$\begin{aligned}f''' - R[(f')^2 - ff''] + RA &= 0 \\h'' + Rfh' + 1 &= 0 \\\theta'' + Pf\theta' &= 0 \\f(0) = f'(0) = 0, f(1) = 1, f'(1) &= 0 \\h(0) = h(1) &= 0 \\\theta(0) = 0, \theta(1) &= 1\end{aligned}$$

Ovdje f i h su dvije potencijalne funkcije, θ je funkcija distribucije temperature i A je nedefinirana konstanta. Dva su parametra poznatih vrijednosti, R je Reynoldsov broj i P je Pecletov broj (npr. $P = 0.7R$).

3 Rješenje problema

U samom zadatku je predloženo nekoliko ideja kako doći do rješenja. Jedno od njih je da najprije riješimo problem

$$\begin{aligned}f''' - R[(f')^2 - ff''] + RA &= 0 \\f(0) = f'(0) = 0, f(1) = 1, f'(1) &= 0\end{aligned}$$

jer je odvojen od ostalih. To je nelinearna obična diferencijalna jednadžba trećeg reda za f s konstantom A koja je određena s četiri dana početna uvjeta. Jedan način da jednadžbu dovedemo u standardnu formu je da ju najprije deriviramo i dobijemo

$$f'''' = R[f'f'' - ff'''].$$

Sada imamo problem napisan u standardnom obliku

$$f'''' = R[f'f'' - ff''']$$

$$f(0) = f'(0) = 0, f(1) = 1, f'(1) = 0$$

koji više ne uključuje A eksplicitno. Jedan, još generalniji, trik je da konstantu A tretiramo kao još jednu zavisnu varijablu dodavanjem obične diferencijalne jednačbe

$$A' = 0.$$

Problem

$$\begin{aligned} f''' - R[(f')^2 - ff''] + RA &= 0 \\ f(0) = f'(0) &= 0, f(1) = 1, f'(1) = 0 \\ A' &= 0 \end{aligned}$$

je sada ponovno dan u standardnoj formi.

Tada su

$$\begin{aligned} h'' + Rfh' + 1 &= 0 \\ h(0) = h(1) &= 0 \end{aligned}$$

i

$$\begin{aligned} \theta'' + Pf\theta' &= 0 \\ \theta(0) = 0, \theta(1) &= 1 \end{aligned}$$

dva zasebna, linearna standardna problema drugog reda. Sada vidimo da smo početni problem efektivno podijelili na tri potproblema.

Težina rješavanja nelinearnog problema je numerički ovisna, na tipičan način, o Reynoldsovom broju R . Za umjerenu vrijednost R , recimo $R = 10$, problem je jednostavan, ali postane teži povećanjem vrijednosti. Za $R = 10000$ dolazi do brze promjene u nekim vrijednostima rješenja oko $x = 0$. To se zove granični sloj.

Moj pristup numeričkom rješavanju ovog rubnog problema nešto je drugačiji. Odabrala sam riješiti ga u Matlabu koristeći built-in funkcije `bvpinit` i `bvp4c`. Kod za moje rješenje problema se može pronaći na GitHub repozitoriju¹.

Za Reynoldsov broj $R = 10$ ovaj problem se može riješiti grubim pogađanjem, no kako se R povećava problem postaje sve teži za rješavanje upravo zbog spomenutog graničnog sloja oko $x = 0$. Rješenje za npr. $R = 100$ se računa po neprekidnosti, tj. rješenje za jednu vrijednost R se koristi kao pretpostavka za svaki $R = R * 10$. Ovaj problem je relativno skup za `bvp4c` jer je profinjenija mreža potrebna za rješavanje problema graničnog sloja, također imamo 7 nepoznatih funkcija i jedan dodatni nepoznati parametar A . Dakako, ovdje uzimamo u obzir da smo sve jednačbe problema supstituirali i dobili sustav običnih diferencijalnih jednačbi prvog reda.

Najprije rješavamo problem za $R = 10$. Moramo definirati sve što nam je potrebno za pozivanje funkcija `bvp4c`. Da bi dobili početne uvjete s kojima će funkcija rješavati rubni problem koristimo funkciju `bvpinit` koja vraća strukturu `sol` gdje je `sol.x` vektor koji sadrži vektor od 10 ekvidistantnih točkaka na intervalu $[0, 1]$, `sol.y` je matrica jedinica (kao početni guess) - za svaku komponentu rješenja u svakoj od točaka iz `sol.x`, te nepoznati parametar A se za prvo računatu vrijednosr R postavlja na 1. Funkcija `bvp4c` implementira kolokaciju s Lobatto IIIa metodom trećeg stupnja, čiji koeficijenti su dani sa

0	0	0	0
$\frac{1}{2}$	$\frac{5}{24}$	$\frac{1}{3}$	$-\frac{1}{24}$
1	$\frac{1}{6}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{1}{6}$
$A_{s=3}$	$\frac{1}{6}$	$\frac{2}{3}$	$\frac{1}{6}$

¹<https://github.com/Qkvad/FlowInChannel>

a sama metoda je dana sa

$$Y_{ni} = y_n + h \sum_{j=1}^s a_{ij} f(t_n + c_j h, Y_{nj}), i = 1, \dots, s$$

$$y_{n+1} = y_n + h \sum_{j=1}^s b_j f(t_n + c_j h, Y_{nj}).$$

Rješenje za sve veće R se računa koristeći dobivene vrijednosti za manji R koje su ulaz kao pretpostavke na parametre. Nakon prolaska kroz petlju za $i++$ do $R = 10000$ dobivamo rješenje dano na slici 1.

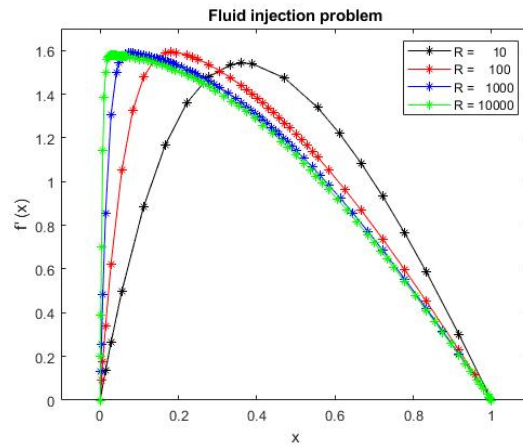

Figure 1: Prikaz rješenja za različite R

Promotrimo samo na slici malo mrežu kada se približavamo $x = 0$, * su označenje točke, primijetimo koliko su gušće za vrijednosti blizu $x = 0$ za različite vrijednosti R , to u upravo granični sloj (boundary layer). Rezultati za nepoznate vrijednosti parametra A za odgovarajuće vrijednosti Reynoldsovog broja su dane u sljedećoj tablici.

R	A
10	3.81
100	2.76
1000	2.55
10000	2.49